

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.373 van 29 maart 2017
in de zaak A. 221.603/XIV-37.339**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Abdelhamid El Mouden
 kantoor houdend te 2000 Antwerpen
 Emiel Banningstraat 6
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 27 februari 2017, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 181.033 van 20 januari 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 3 maart 2017 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Waar verzoeker aanvoert dat de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen zich in het bestreden arrest heeft beperkt tot de vaststelling dat het vermoeden van onschuld vervat in artikel 6 van het EVRM slechts betrekking heeft op de strafvervolgning, gaat hij voorbij aan de concrete motivering van het bestreden arrest. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt immers, met verwijzing naar rechtspraak van het

Hof van Justitie van de Europese Unie en de Raad van State, vast dat voor de beoordeling van het gevaar voor de openbare orde geen strafrechtelijke veroordeling noodzakelijk is en dat ook het strafrechtelijk vermoeden van onschuld er niet aan in de weg staat dat een bestuur bij de uitoefening van zijn discretionaire beoordelingsbevoegdheid rekening houdt met feiten die niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid. Ook de kritiek dat in het bestreden arrest niet zou worden ingegaan op de grief dat de verwerende partij zich, door de afwezigheid van de processen-verbaal in het administratieve dossier, onmogelijk kon vergewissen van de effectieve draagwijdte ervan mist feitelijke grondslag. In punt 3.7 van het bestreden arrest wordt verzoekers grief immers op omstandige wijze beantwoord. Het gegeven dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in een eerder arrest een ander standpunt heeft aangenomen, is te dezen niet dienstig nu in het Belgisch recht geen precedentenwerking wordt aanvaard. De vaststelling in het bestreden arrest dat verzoeker geen stuk 7 bij de synthesesmemorie heeft gevoegd, vindt steun in het rechtsplegingsdossier. In de mate dat verzoeker betoogt dat uit de oplijsting van de processen-verbaal niet kan worden afgeleid dat hij heden een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor het fundamentele belang van de samenleving betekent, raakt zijn uiteenzetting de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besluit in het bestreden arrest dat, gelet op de diverse feiten doorheen de tijd waarvoor verzoeker bij de politiediensten gekend is, niet blijkt dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze heeft geoordeeld dat verzoeker door zijn gedrag een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde. Het bestreden arrest voldoet daarmee aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen.

Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op negenentwintig maart tweeduizend zeventien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams